

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice števil. 15.

Z urednikom se
mora govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Štetopna peti-
vrtina 4 kr., pri
večkratnem pu-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravništvu:

za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 216.

V Ljubljani v soboto, 15. novembra 1884.

Tečaj I.

Zanimiva obravnava.

Čuden je ta božji svet! Siva je teorija in kadarkoli pride do protivja z navadno suhoparno prakso, vsigdar se bode morala umakniti bledolična hči hladnega spoznavanja in nadvladala bode krepka deklina, vsakdanjega in življenja dejanski proizvod! Premišljaj in prestudiraj kako važno vprašanje, preiskuj ga s temeljito natančnostjo prirodoslovca, kateri s mikroskopom zasleduje življenjske pojave v kapljici tekočine, razpravljaj ga v svojem listu jasno in razločno kakor najslavnejši filozof svoje probleme, in kar ti ostaja na dnu tvoje duše, vsedlino svojega razmotrivanja s kerubinskim glasom naznanjaj jo svojemu občinstvu — nič ti ne koristi, zadnji tvojih protivnikov — in kedo jih nima? — prijel te bode zaradi jednega izraza, tiral te bode pred sodišče, in gorjé tebi, če milosti ne najdeš pred očmi strogega sodnika! Ne bodo več vprašali, koliko dobrega, tehtnega smo zajemali iz tega časnika, marveč glave bodo vkupe stisnili in kakor škodeželjne jezične branjevke regljali bodo: „Lejte, božja šiba ga je zadela, sodnik ga je „subjektivno“ obsodil na pet goldinarjev glóbe!“ In zlasti, če imaš časnikarske konkurente! Angleški sportsman, kateri na lisičji dirki starega lisjaka usmrti, ne bode svoj halali bolj veselo, bolj samosvestno proti nebu zatrobil, nego so to storili nekateri slovenski časniki o priliki, ko je nas mestna deleg. sodnija na malostno denarno kazen obsodila vsled nekega, proti dr. Tavčarju naperjenega članka z naslovom: *Indignatio fecit*. Celo stara goriška teta „Soča“, katero zalagajo nepoznanih vasij nepoznani veleumi s sadovi svojih filozofičnih preiskavanj, celo ta postarja ženica jela je kaj hudobno gibati svoje brezzobne čeljusti ter sentimentalnosti polna ponavljala je tudi ona s „Slovenskim Narodom“ in „Slovanom“ vred sladko zibeljno pesen: „Obsodili so ga, ured-

nika „Ljub. Lista“, *anathema sit!*“ In neizkušena ljudstva je dovelj na svetu, katero se celo takim nepoklicanim varuhom na limanice vseda!

Ko smo bili obsojeni od prve instance radi pravde z dr. Ivanom Tavčarjem, objavili smo takoj svoj priziv. Včeraj je bila prizivna obravnava pri tukajšnji c. kr. deželni sodnji. Sodišče so sestavljali gg. svetovalci pl. Zhuber (predsednik), Ravnikar, baron Rechbach in Zajec. In *propria causa* zagovarjal je obtožbo g. privatni tožitelj dr. Tavčar, zatoženi urednik, prof. Šuklje, je osebno zastopal svoje in svojega časnika pravdo zadevo.

Obravnava je bila zanimiva v marsikaterem oziru. Ne le radi tega, ker sta si nasproti stali morda najbolj markirani osebi našega strankarskega življenja, temveč ker je razprava bila natančna in temeljita, in konečno, ker se je pri tej priliki zopet v najlepšem svitu pokazala čudovita taktika naših radikalnih nasprotnikov. Večkrat smo uže naglašali, da jim ugaja vsako sredstvo, vsako orožje. Vender ne bi nikedar toliko netaktnosti pričakovali od njih proroka, preglasnega dr. Tavčarja. Mnogo se je boril urednik „Ljub. Lista“ z „Wochenblattovo“ stranko na Slovenskem, čestokrat so mu pretipali srce in obisti, čestokrat so vlačili njegovo ime po predalih raznih uredništev, ali toliko naravnega čuta, toliko pojma o navadni dostojnosti so vender le imeli, da mu nikdo ni direktno očital nepremišljene besede, spregovorjene pred 18. leti v veseli študentovski družbi. Ta junaški čin, katerega so se sramovali celo „Wochenblattovi“ sotrudniki in dopisniki graške „Tagespošte“ in dunajskih listov, je sebi pridržal mož, v katerem je utelovljen cvet ponosnega narodnjaštva, dr. Tavčar. S sveto razjarjenostjo ovadil je namreč sodišču nečuvno novico, da je bil prof. Šuklje v svojih dijaških le-

tih obsojen radi panslavističnega rovanja. Skliceval se je celo na to — in niti sram ga ni bilo, čisto bistro je gledal okolo po sobi — da mora on to znati, češ, saj sem bil svoje dni dober prijatelj z zatožencem. Pač se pri tej priliki nismo mogli ubraniti nevesele misli: „Nepremišljeni prof. Šuklje, kako si se mogel tako daleč spozabiti!“ Prijateljstvo s takim človekom, — *margaritas ante* —!

Sicer pa tudi ta nedolžno-plebejski argument ni koristil radikalnemu odvetniku, sodniki se niti ozirali niso na njegovo ovadbo. Obravnava vršila se je blizu takó-le:

Najprej je g. deželne sodnije svetovalec L. Ravnikar prečital inkriminirani članek, razsodbo prve instance in priziv, katerega sta uložili obe stranki. Besedo dobi potem privatni tožnik dr. Tavčar. Govoril je z običajnim theatricalnim pathosom: mnogo fraz, bore malo jedra, še manj juridične soli! Naglašal je v svojem govoru, da je med olikanimi ljudmi čestokrat izraz uže psovka, nad katerim se neomikanci ne bi spodtikali. A koliko psovki je zatožencem nakupičil v svojem članku! Vzemite besedo „blatobljuvnik“ — vsklikne tožitelj — ter si predstavljajte človeka, kateri blato bljuva! In kaj pomeni beseda „razposajenec“? Nič drugega, nego nemški: *Rotzbube!* Če visoko sodišče takih napadov ne kaznuje, potem nikdo ne bode več varen pred „Ljublj. Listom“. Ali kazen, katero je določila prva instanca, je čisto nepriemerna, prenizka v vsakem oziru. Pomislite — poudarja govornik — toliko psovki in le deset goldinarjev glóbe! Kje je tukaj pravo razmerje med kaznivim dejanjem in zasluženom kaznijo? Tedaj pričakuje privatni tožnik, da bode sodišče razsodbo prve instance primerno poostrilo.

Sicer pa se mora to zgoditi uže zaradi tega, ker se med olajševalnimi okolnostmi,

Listek.

Hribovska pisma.

Die höchste Poësie ist Geld,
Kein Geld — die Prosa:
Drum heirat' ich die Emma Feld
Und nicht die Rosa.

Hugo Schenk.

Ne ustrašite se preveč, gospod urednik, če Vam pričnem s tem modernim nemškim pesnikom. Z Dunaja sem ravnokar prišel in zato mi rojé po glavi še vedno velikomestne misli. Odkar sem čital popotno pismo „vročekrvnega“ sotrudnika Vašega, prof. Tratodoljskega namreč, ni mi dalo spati. Zakaj bi tudi jaz ne splezal zopet enkrat s svojih hribov in pogledal nekoliko po svetu. Mati so mi sicer branili in dejali, da naj se varujem in skrbim za dušo, kajti tam na Dunaji baje nimajo nič vere; sosedov boter so me prosili, da naj povem dunajski gospódi, da jim je letos ves fižol toča pobila in da so jim zelje gosenice snedle, naj bi jim za letos odjenjali kake krajcarje pri davkih. Obljubil sem jim se ve da in oddrdral proti Dunaju. V duhu sem si predstavljaj, kako se bodeva z dunajsko gospódo pomenkovala in kakih zaslug si bodem nabral

za slovensko kulturno zgodovino, če tam na Kostanjevici ali v Finovžu najdem tudi jaz kak slovenski napis. In nisem se varal. Z visoko gospódo sva se sicer prav prijazno pogledala iz očí v očí, pa o sosedovem zelji nisem mogel nič povedati, ker me ničesa vprašali niso in kar tako se pa to ne dá začeti. Kar se pa tiče slovenskega življa na Dunaji, sem našel, da, če pojde to tako naprej, imeli bodemo tam kmalu slovensko ljudsko šolo. Le pomislite, na vsakem voglu in pri vsakem mostu stoji slovensk kostajnar, domá „tam od Lašč“, gostilne, kjer bi ne bilo vsak večer pet do deset slovenskih Kočevarjev, take gostilne uže na celem Dunaji ni ne. (Kočevarji na Dunaji so uže zdavna vsi poslovenjeni.) In če le človek pride v kako kavarno, recimo k „Mizarju“, našel bode vedno več visokošolcev, kakor na univerzi. Zjutraj in zvečer, dopoldné in popoldné tu kar mrgoli slovenske mladine, starih hiš in mladeničev, in človek misli, da je prišel v kavarno v Ljubljani ali Škofji lo — pst! ne upam si zapisati celega imena. Ločani so hudi, hu! Bog ne zadeni, da bi mene ubozega Hribovca kdo tako krcnil po prstih in morebiti še celo po glavi, kakor so Vašega „vročekrvnega“ sotrudnika.

Kaj sem nadalje še novega videl. Da imajo pri Sv. Štefanu nov zvon, Vas morda

ne bode zanimalo tako, kakor če Vam povem, kako se na na Dunaji ubogemu pasjemu rodu godi. Torbice nosijo vsi na gobčkih, in v gostilne in kavarne ne smejo, kakor v Ljubljani — *si licet componere* — srednješolci. Gorjé lahkoživcem Dunajčanom, če zvedó zatirani dunajski kužki o velikih privilegijah, katere uživajo njih rodni bratje v Ljubljani! Brez dinamita in nitroglycerina ne bode! Rad bi Vam kaj pisal o Makartu in njegovih ženskah, pa nisem bil tako srečen, kakor moj radikalen kolega od „Slovenskega Naroda“, kateri se je znal zmuzniti v Makartovo „predilnico“. Makart pri kolovratu, to bi bil zares klasičen prizor, vreden Makartovega copiča! Da, pegasus je hudomušna žival in časi prekucne tudi starega znanca raz sebe.

O „Sloveniji“ imam povedati same vesele vesti. Politiko bode pustila po polnem, s katero se po resnici tudi nikdar pečala ni, vsaj tistih „navdušenih“ dopisov v slovenskem Metuzalemu ne smemo staviti na njen rovaš. Ona jih ni nikdar odobrvala. Nekaj je sicer še teh hudih elementov v njej, pa seštejemo jih lahko na prstih jedne roke, in med temi so bili oni najglasnejši, ki so kolikor toliko udeleženi one *cause célèbre* v Ljubljani. Sicer pa, kdo bi jim to zameril, dijak je v svojem početju vedno radikalen, le pogledjte, kaj so ne-

navedenimi v razsodbi, nahaja tudi ta, da je bil zatoženec doslej neomadeževan. „Znano mi je — pravi dr. Ivan Tavčar — da je bil prof. Šuklje pred nekoliko leti baš od ljubljanskega sodišča obsojen zaradi panslaviističnih agitacij. Meni je to čisto dobro znano, ker sem bil prej prijatelj njegov; če je pa kedo jedenkrat obsojen bil zaradi zločina, potem mu nikakor ne gre več častni predikat neomadeževanega življenja“. Tedaj nasvetuje tožnik, da se razsodba primerno poostri.

Sodnije predsednik podeli na to besedo prof. Šukljeju, kateri je v dolgem, jedno uro trajajočem govoru po polnem ovrgel vse dedukcije učenega pravnika ter dostojno označil njegovo in njegove stranke postopanje.

(Dalje prihodnjic.)

Viribus unitis.

II.

Zgodovinar pripoveduje, da je slavni Kserkses, ogledujoč raz gore Athos svojo ogromno vojsko zbrano pred bojem, žalosten vskliknil: „Koliko izmed teh junaških mož dočaka zmage venec!“

Marsikateri slovensk rodoljub, ki opazuje od blizu razdvojeni slovenski falangi v ljutem boji, vpraša tudi nedvojno: Kakova bode usoda toliko navdušenih rodoljubov na podlagi preidealnega narodnega programa?

Njihova situacija dozdeva se nam jednaka vojskovodjevi, ki zataji iz osebnih nazorov malenkostnih formalitet, katere si je prisvojil iz sive teorije, nasvetovan nov strateški načrt. Oznanjujoč, da je njegov program jedino pravi, nadaljuje po razprtiji oslabljen, na lastno roko boj.

Znani so ostri vojni zakoni za ponesrečene takove vojskine demonstracije. Smrtna kazen prisojena je onemu, ki uniči ali oškoduje s svojo trmoglavostjo državni interes.

Takove postave veljajo tudi v političnem boju.

Njih spominamo prevroče in preidealne naše politike, ki prezirajo v svojem, v principalnem boju najvišji narodni blagor in uničujejo zaradi osebnosti najboljši priljubljenosti za zdatne vspehe in stalno pomirjenje.

To si upamo trditi javno na podlagi ničevih dosedanjih pridobitev naših političnih separatistov.

Z naglasom vprašamo, koliko je koristila njim dosedaj najbolj strastna opozicija, najbolj zagrizeno sumničnen nasprotnih načel — in koliko je škodoval *casus belli* istih nesrečnih šest sto goldinarjev naši narodni stvari. Niti jeden slovensk otrok se ni germaniziral s temi novci in se tudi v bodoče ne bode,

davno naredili nemški burši na Dunaji: Ostavili so Henrika Heineja in ga izbrisali iz vrste nemških pesnikov zato, ker je bil rodu Abrahamovega!

Še jedno! Koder sem hodil in kjer sem bil, povpraševali so me po onih 600 goldinarjih. Jaz jim nisem mogel družega povedati, kakor da jih jaz nimam in da jih nisem nič videl. Vi gotovo kaj bolj natančnega veste, kje so. Jaz bi samo stavil predlog, da naj bi vsakdo, kdor modruje o teh „zloglasnih 600 goldinarjih“, dasiravno ne vé o njih toliko, kakor Vaš Hribovec o integralkah in diferencijalkah, da naj bi vsakdo plačal jeden forint kazni v korist „Narodnega doma“, in prepričan sem, da bomo spomladi že začeli z zidanjem. Le škoda, da nimamo Slovenci nobenega dramatika. Kako lepa komedija bi se dala napisati z naslovom: „600 gld.“, žalostna komedija v brezštevilnih činih. Glavne osebe: Dr. Oduren, bivši deželni poslanec; Janez Lesén, urednik radikalnemu slovenskemu listu. Razen njih sodelujejo deželni poslanci in uredniki slovenskih listov. Tudi „Hanswurst“ ne manjka. Ko bi nam kdo spisal tako komedijo, lahko bi jo prodal v „Narodni Tiskarni“ in pri Kleinmayrji, in ne trebalo bi jo nositi na prodaj v deželno-zborsko sobano.

Hribovec.

boj, strasten boj — ne, osebno najbolj nepremišljeno razprtje zaradi teh dovoljenih grošev, zaradi pomirljive naše politike pa je škodoval več narodni stvari, korumpiral več narodnega praktičnega mišljenja, kot največji naš trud leta in leta izboljšati more.

Poglejmo naše socijalno življenje, pogledajmo naše zavode, naša društva od iste dobe, od kar se je rodil v naše gorje — nepotreben politični principijalni boj!

Vse razbito, vse razrušeno na desni in levi, ondi, kjer se je navduševala naša vojna četa za težek svoj naroden posel.

Prijatelj ne zaupa prijatelju, društvenik ne društveniku, volilec ne volilcu, ne pomisleč, zakaj in čemu. Samo zaradi principov se peró po političnih listih osobni strankarski grehi na škodo iste svetinje, ki se je nosila do sedaj na naših zastavah v boji za narodove pravice.

Vsled tega neosnovanega in neopravičeno provzročenega razdvoja hira društveno življenje in pojema slovstveno delovanje.

Tak je torej dozdanji vspeh nesrečne opozicije, nepremišljenega boja, ki ga ne neti cela stranka, temveč le nekateri nesrečni strategi na račun blagora vsega naroda slovenskega. Slavni Nelson razglasil je pred odločilnim bojem pri Trafalgaru znamenit ukaz: „Anglija pričakuje, da spolni vsak izmed nas svojo dolžnost.“

Slovenski narod, naša sveta, stoletja nerazumljena narodna stvar zahteva od nas vseh brez izjeme, da odložimo vso osebnost, vsa malenkostna principijalna nasprotja in se oklenemo krepko onega mogočnega stebra, našega pravičnega zaveznika — sedanje vlade in njej prijazne politike.

In hoc signo salus rei publicae!

Rodoljub.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Zasedanje delegacij približava se koncu. Delegacija avstrijska je večidel skupnega proračuna že rešila, a ogerska delegacija sestane se danes, da razpravlja ter reši budget ministerstva vnanjih zadev ter c. kr. vojske. Najbrže se bode sesija delegacij že v torek ali sredo že zaključila.

Nj. veličanstvo cesar sprejel je včeraj v kraljevi palači budimski deputacijo hrvatskega sabora, katera mu je izročila saborsko adresu. Nj. veličanstvo odgovorilo je na odgovor saborskega predsednika Mirka Hrvata tako-le: „Z veseljem sprejemam adresu ter se nadejam, da bode hrvatski sabor, stoječ na

Grover Cleveland.

Zanimalo bode morda čestite čitatelje, če podamo tu životopis moža, kateri je bil poklican slednje dni, da vodi veliko državno ladijo Zjedinjenih Držav, životopis moža, v katerega se stavijo in ne neopravičeno, tolike nadeje, od katerega se pričakuje korenita preustrojba gnjilega uradniškega elementa.

Novi predsednik Zjedinjenih Držav, Grover Cleveland, narodil se je v letu 1837 v vasi Novega Jerseja. Njegov oča, duhovnik, ni imel denarnih sredstev, da bi bil mogel kaj storiti za sina. Grover pa je dobro porabil vsako najmanjšo priložnost, da si je pridobil vednosti. V šestnajstem letu dejal mu je oča, da je zdaj že dosta star, naj si skuša sam prisluziti si kruha. To pa ni preplašilo mladeniča; z veseljem srcem zapustil je domačo selsko šolo v Clintonu v državi Novi Jork ter pričel samosvojno življenje; služil je v prodajalnici dišav za letno plačo 50 dolarjev. Kmalu potem umrl mu je oča, in mladenič podá se zdaj v Novi Jork in tu dobil je službo učitelja v nekem zavetišču za slepce. Ta nova služba pa mu ni posebno ugajala, kmalu je zapustil to mesto ter se podal v Cleveland v Ohio. Tu je dobil v odvetniški pisarni mesto pisarja; služil je na teden štiri dolarje, in

temelji zakona, tudi v bodoče deloval v korist dežele.“ S tem bil je končan oficijalni del avdijence. Potem je cesar še govoril o delovanju sabora v poslednjih dneh ter izjavil, da je sabor v tem času storil več nego prej v celi sesiji.

Iz Budimpešte javlja se dunajskim listom, da bode državni zbor sklican v dan 4. decembra ter da bode potem z malimi presledki zboroval do Velike noči. O Veliki noči pa bode zbor razpuščen ter za spomlad razpisane nove volitve.

Ogerski državni zbor nadaljeval bode prihodnji teden zopet svoje delovanje. Najprej razpravljalo se bode o proračunu za l. 1885. Debata trajala bode blizu tri tedne.

Tuje dežele.

Nedavno smo poročali, da Albanezi v okrajih velesovskem počenjajo kruta grozodejstva. Sedaj poroča se „Pol. Corr.“ iz Niša, da Albanezi nadaljujejo svoja grozodejstva. Pred nekaterimi dnevi napala je albaneška družba krščansko vas Papratište, požgala 60 poslopij ter ubila mnogo ljudij. Še hujše gospodarila je ta družba v vasi Orašje, kjer je ubila 14 oseb ter vpepelila celo vas. Turki vojaki so na potu proti tolovajski družbi.

Angleški lord Northbrook, ki se je te dni vrnil iz Egipta, ni prinesel v London posebno ugodnih vestij. Zaradi njegovih predlogov gledé zboljšanja finančnega položaja v Egiptu nastala je kriza v angleškem kabinetu. Javno mnenje angleško proti se novim žrtvam za Egipt, ako preide dežela v trajno vlast Angleški.

Iz Sudana prihajajo nepovoljna poročila, Nil že pada, a še vedno niso vsi brodovi in čolni onkraj Nilovega katarakta. Po tem takem dospela bode angleška ekspedicija najbrže še le meseca februarja pred Kartum. Da-li bode dotle še plapolal na obzidji mesta Kartuma prapor egiptovski, je pač zelo dvojbeno. Kakor pravijo najnovejša poročila, obkolil je Mahdi Kartum po polnem.

O francosko-kitajskih dogovorih gledé miru nimamo danes novih poročil; toliko pa je gotovo, da se dogovori nadaljujejo ter da bodo skoro gotovo imeli dovoljen uspeh.

Razne vesti.

(Nesrečna zamenjava.) Prokurist Ign. Suchy na Dunaji se je te dni na nenavaden način ponesrečil. Mož je bil zelo božjasten in ko je dobil 6. t. m. zopet hud napad, vzela je njegova soproga v naglici namesto navadnega zdravila — steklenico očetove kisline ter mu jo vlila v usta. Čez malo ur je bil ubožec mrtev.

tu našel je priliko, da se je vadal v pravoslovji. Njegov napredek bil je velikansk, kajti že v l. 1859. dalo se mu je dovoljenje, da sme pred sodnijo biti zagovornik. Tu spoznali so njegove izredne zmožnosti, in v 26. letu svoje dobe bil je že imenovan asistentom okrajnega opravnika v grofiji Eriji. Tu posloval je tri leta ter si pridobil temeljito poznanje javnih razmer.

V letu 1865., ko je bila demokracija še v senci državljanske vojske, vzprejel je kandidaturu za mesto okrajnega opravnika, a ni prodr. V l. 1870. bil je izvoljen najvišjim sodnikom v grofiji Eriji in v l. 1881. županom v Buffalu. Pri volitvi za to dostojanstvo so republikanci rajši volili njega kakor kandidata njihove stranke; komaj je jedno leto opravljal to službo, že je pokazal, da se volilci niso v njem motili. Obljubil je, da ne bode župan jedne stranke, marveč župan vsega Buffala, in držal je možko svojo besedo.

V nastopnem govoru poudarjal je načelo, da morajo uradniki narodovo premoženje tako oskrbovati, kakor bi bili kuratorji javnega premoženja; in on sam se je strogo držal tega načela. Župan Cleveland je koj v prvih tednih obrnil pozornost na posamne oddelke mestnega oskrbstva. Njegove skušnje kot okrajnega opravnika asistent in kot grofijski sod-

— (Štiriindvajsetkrat ljudem življenje rešil) Kapitan Riege iz Hamburga je v teku svojih voženj po vodi rešil štiriindvajsetim ljudem življenje. Nemški cesarjevič je povabil pristopnega moža k sebi v Berlin in mu podaril zlato uro in pohvalno diplomu za njegovo požrtvovalno človekoljubje.

— (Odaliskin beg.) Italijanski listi zve-dajo, da je prišla v Napolj mlada deklica iz Ca-rigrada, ki ima za seboj jako romantično zgodbo, čeravno je komaj 17 let stara. Ime ji je Karmela Kende in je hči italijanskega pomorščaka. Mati ji je zgodaj umrla in oče ni znal, komu bi zaupal tedaj šletno hčerko, ko je moral na morje. Obkel jo je kot dečka ter jo vzel seboj na barko. V Sa-loniki šla je v družbi necega očetovega tovariša na kópno — a nazaj je ni bilo več. V mestu se je namreč zgubila in prišla v roke kupčevalcem s človeškim blagom. Prodali so jo turškemu paši in ko je dete dorastlo, hotel jo je paša za ženo. Predno pa je to izvršil, zapletel se je v nek pro-ces, vsled katerega so ga zaprli. Karmelo so po-slali sultanu v dar. Preživela je potem več let v Abdul-Hamidovem haremu kot favoritinja njegova. V zadnjem času se ji je posrečilo uiti in zbežati na italijansko ladijo, katera jo je pripeljala v do-movino.

— (Adelina Patti) slavna operna pevka, se je uže dolgo poganjala za ločenje svojega za-kona z markizom de Caux. Sedaj poročajo listi, da je pariška sodnija izrekla ločenje, in sicer s pogoji, ki so za soproga jako ugodni. Patti je za-stopal slavni pariški advokat, kajti ona biva sedaj v Novem Jorku.

— (Razširjanje krščanstva v Sibiriji.) Med narodi v Sibiriji, osebito med Tunguzi, Samo-jedi, Jakuti se je do zdaj razširjalo krščanstvo le z malim vspehom, ker so misijonarji bolj gledali na to, da so ljudstvo vnanje spreobrnil, a ne toliko skrbeli, da se spokornjenci ohranijo tudi spokornjeni. Še le pred kratkim pričela se je na to obračati tudi večja pozornost; pričeli so pre-vajati evangelije in druge knjige novega testamta. Na dalje so se jele ustanavljati kristijanske šole, katere pozdravlja prebivalstvo z veliko radostjo. Zdaj je uže 9 šol, katerih posamične obiskuje 100 do 200 gojencev.

— (Čegava je Dona Juanita?) Gleda-liški proces, ki boče tudi pri nas zanimal pri-jatelje Suppejeve operete, vršil se je zadnje čase v Nizzu. Laško društvo tamošnjega cirkusa igralo je namreč vsak večer Dono Juanito, med tem ko ima to pravico samo gledališče Théâtre Français v Nizzu. Civilna sodnija je sicer zavrnila tožbo ravnatelja omenjenega gledališča, a kupčijska sod-nija mu je dovolila, da sekvestruje dohodke cirkusa, dokler stvar ne boče dognana.

— (Ženska moda — sovražnica ptic.) Nova moda, krasiti klobuke z malimi ptički, vzame na leto velikanskemu številu krilatih živalic z-

nik so mu kazala, na kaj treba najprej obr-niti oči. Našel je oskrbstvo mesta vse v ne-redu, zloraba postala je uže navada. Neko jutro iznenadil je mesto z ukazom, v katerem je strogo naročal mestnim uradnikom, da mo-rajo imeti določene uradne ure, jednako kakor služabniki v zasebnih pisarnah. Predno so se uradniki privadili temu ukazu, nastopil je zopet novo pot, prišla je na dan cela vrsta prepovedij proti raznim ukrepom mestnega starešinstva. Mestno starešinstvo bilo je po večini republikansko in ustavilo se je z vso močjo županovim prepovedim ter jih hotelo v bodoče zabraniti in odstraniti to županovo pra-vico, a Clevelandove jasne in umljive naredbe so se razglasile, in takoj je bilo vse javno mnenje za Clevelanda in njegove naredbe, mestno starešinstvo pa je moralo odnehati od nasprotovanja. Nekoč hoteli so razjarjeni mestni očetje nastaviti past Clevelandu. S po-sebno resolucijo določili so svoto za neko slavnost, a v istini bi se bila ta svota pora-bila za druge namene. Tako, mislili so si mestni očetje, ne boče si upal župan nam nasprotovati, in če nam prepové to svoto, ka-tera je odmenjena za slavnost, zapustil ga boče narod. A motili so se! Kakor o drugih prilikah, kadar so hoteli mestni očetje trošiti denar, storil je tudi tukaj Cleveland, resolu-

venje. Neka kupčijska hiša v Novem Jorku sklo-nila je te dni s pariškim kupcem pogodbo, da mu pošlje 40000 tičjih mehov, ki kodo za okrašenje ženskih klobukov.

— (Amerikanski humor.) O pitni vodi v Novem Orleansu piše tamošnji list: V zadnjem času ima tvarina, ki se vali iz vodnih cevi, duh, podoben nekako limburškemu siru ali pa trski (Stockfisch); gosta je tako kot grahova juha in ravno tako tečna. Primerilo se je uže, da je lju-dem, ki so jo zvečer jedno kupo preveč spili, po noči izrastla vodna kreša iz vratu . . . Do-ber tek!

— (Osvete željan ženin.) Pred kratkim hotela se je v Parizu poročiti pred tamošnjim mērom zaljubljena dvojica. Zbrali so se uže vsi svatje v mērovi veži. Podali so se po stopnicah navzgor, nevesta naprej in za njo ženin. Med po-tom pa stopi ženin zadaj na obleko nevesti, in ta obrne se razjarjena ter meni: „To je bedasto!“ Šli so dalje. Uže so stali pred mērom in ta vpraša ženina, če je njegova resna volja vzeti to pričuj-očo nevesto v zakon; ženin pa hladno odvrne: „Ne, tako bedast nisem!“ Svatje razpršili so se nevoljni na vse strani, nevesta pa je omedlela . . . ter se še le čez dolgo časa zopet zavedela.

— (Požari v Ameriki.) Iz Novega Jorka se z dne 9. t. m. poroča: V Palaki v državi Florida pogorel je večji del jednega predmestja. Škoda znaša 800000 dolarjev; v Napoleonsvihu in v Lousiani učinil je uničevalen požar škode 200000 dolarjev.

Domače stvari.

— Nj. c. in kr. apostolsko veličanstvo izvolilo je v 1. dan avgusta t. l. po toči poškodovanim ob-čanom v Krškem, Cirkuljah in v sv. Križu podeliti podpore 1000 gl. iz Najvišje zasebne blagajnice.

— („Slovan“ piše v zadnjem svojem listu:) „Naš list je bil dvakrat zaporedoma (po državnem pravdnistvu) zasežen; uredništvo je pro-silo dvakrat za dovolitev druge izdaje, in slavna deželna vlada Kranjska nam je vselej dosledno od-bila prošnjo. Dosledno odbila, rekli smo. Nikakor ne dosledno, ker naša vlada ni ravnala dosledno nikakor. Ko je namreč še pred meseci bila za-sežena prva številka „Slovanova“, dovolilo je na-šemu uredniku slavno c. kr. pravdnistvo in slavna c. kr. deželna vlada na ustno prošnjo, da sme pri-rediti drugo izdajo namesto zasežene številke, a zdaj nam je ista oblast odbila pismeno prošnjo. Radi bi tedaj vedeli, zakaj nam deželna vlada ne dovoljuje tega zdaj, kar nam je dovolila pred me-seci; zato je celo opravičeno naše ponižno vpra-sanje, zakaj ni dosledna v praksi?“ — Na to naivno vprašanje si „Slovan“ lahko odgovori sam. Deželni vladi je dano na voljo, drugo izdajo za-

ciji za petami sledila je prepoved in župan je v razglasu te prepovedi odkril skrite na-mene zapravljivega starašinstva ter si le še večjo ljubezen naroda pridobil.

Poročila demokratične državne konven-cije v l. 1882. govorila so o imenovanji žu-pana Clevelanda guvernerjem novijor-škim s posebnim iznenadenjem. Ljudem pa, kateri so njegovo imenovanje predlagali, se to ni zdelo nikako iznenadenje. Ugnal je male zakrite tatove v Buffalu in pravično ljudstvo njegovega uradnega okraja želi, da ravno tako užene velike zakrite tatove pri državni vladi. Jedro prebivalstva štirih grofij, izmed katerih je glavna Erieje, poslalo je svoje pooblaščen-ce k shodu z obljubo, da glasujejo za Clevelanda in ne za drugega. Govori se sicer, da je bilo njegovo imenovanje omogočeno vsled tega, da je Tammany Hall postal nezvest. Istina pa je le, da si je Tammany izvolil boljšo stran ter da Clevelandovi prijatelji niso zanj operirali s podmitevanjem. Če bi bili hoteli storiti, težko da bi bil dovolil v to. Njegovo obnašanje kot župan bilo je poroštvo, da boče tudi kot guverner nezavisen ter da boče vsemu sle-parstvu, naj si je demokratno ali republikan-sko, konec storil. Jutro po imenovanji guver-nerja Clevelanda izjavil je prvi republikanski list v notranjem Zjedinjenih Držav, da hoče

seženega lista dovoliti, ali pa je ne dovoliti. Kar zadeva dvakrat zaseženega „Slovana“, napada ta list vlado ne samo v tistih člankih, zaradi katerih je bil zasežen, ampak tudi na drugih mestih, ako-ravno ni državno pravdnistvo seglo po dotičnih stvkih. „Slovan“ je sploh opozicijski list, ki vedno nasprotuje deželni vladi, če tudi si ta ni svesta, da bi storila kedaj kako krivico ali pri-zadela kaj žalega Slovincem, katerih potrebe in pravice so njej ne samo tako dobro, ampak še boljši znane, kakor „Slovanu“, in na katere po-trebe in pravice se deželna vlada, dasiravno „Slo-van“ misli drugače, vselej ozira po svoji moči. V tej zadevi se nima deželna vlada ničesar učiti od „Slovana“. Vrhu tega „Slovan“ ne vodi Slovence na pravi pot, on ni njih prijatelj, če jim tudi to na ves glas pripoveduje, kajti on jim ne razklada stvari, kakor so, on z njimi ne govori resnice. Na tak list torej deželna vlada ni dolžna imeti po-sebnih ozirav.

— (Umrl) je dne 13. t. m. po noči v Ljub-ljani č. g. Fran Gnezda, bivši profesor in učitelj veronauka na tržaški višji realki. Pokojnik se je narodil l. 1822 na Vojskem pri Idriji; bil je zeló priljubljena oseba pri učencih in v družbi. Blag mu spomin!

— („Slavec“,) slovensko delavsko pevsko društvo, priredi jutri (na Martinovo nedeljo) v pro-storih Tavčarjeve restavracije javni pevski večer s sledečim programom: 1.) N—.: „Pesen“, zbor. 2.) A.: Komično berilo. 3.) Nedvčd: „V lju-bem si ostala kraji“, zbor. 4.) J. Noll: „Strežaj, kakeršen mora biti“, komičen prizor s petjem, pred-stavljata gg. Perdan in Jeršek. 5.) Vilhar: „Slav-janska“, zbor. 6.) Lichtl: Koračnica, godba. 7.) Dr. B. Ipavec: „Danici“, zbor z baritonolo. 8. Titl: Slavjanska ouvertura, godba. 9.) Hudba: „Mar-janka“, zbor. 10.) Lange: „V planinski koči“, godba. 11.) M.: „Vzledna prijatelja“, komičen prizor s petjem, predstavljata gg. Perdan in Jeršek. 12.) Grasse: Slavjanski potpourri, godba. 13.) L. Belár: „Rojakom“, zbor. 14.) pl. Balfi: Aria iz opere „Falstaf“, za klarinet itd., svira godba. 15.) Iv. pl. Zajec: „Jurešičeva putnica“, veliki zbor. 16.) Ples. — Pri veselici svira gledališka godba. — Nečlani plačajo 30 kr. ustopnine. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Vse prijatelje petja, narodnega napredka in zabave vabi najljubnejše odbor.

— (Slovensko gledališče.) Ker se je izrekla z več strani želja, da se letos tudi kaka finejša igra predstavlja, se je v predstavljanje v 17. dan t. m. izbral Jules des Prémrayev vau-deville „Dr. Robin“, v katerem predstavlja regisseur g. Kocelj slavnoznane angleškega igralca Gar-ricka. Poleg te resne igre predstavljala se boče pa burka s petjem: „Dva gospoda pa jeden sluga“, ki je s svojimi komičnimi zapletkami izredno za-bavna. Ker je ta dan semenj v Ljubljani, opozar-jamo tudi vnanje prijatelje slovenskega gledališča.

Clevelanda, ne pa republikanskega kandidata podpirati, in v jednom tednu storilo je več republikanskih listov ravno tako. Tisoči repu-blikancev glasovali so za Clevelanda, tisoči pa so se zdržali glasovanja proti njemu. In izid je bil, da je bil Cleveland z blizu 200000 glasovi večine izvoljen guvernerjem v Novem Jorku.

Cleveland je velik, krasen samec. Nekov amerišk list ga takó-le opisuje: „On ima temnorjave lase, čiste, ostre oči in odločen, dostojanstven obraz. V govoru je kratek in odločen, njegov da je da, njegov ne je ne, da večkrat one, kateri prvokrat z njim govo-rijo, žali; a čim dalje je kdo z njim znan, tem bolj ga spoštuje in občuduje, kajti pod strogim obnašanjem skriva milobo, prijaznost, dobrohotnost. Vsak, kdor je imel z njim kaj opraviti, vé, da ravno to misli, kar govori, in zvesto to govori, kar misli. V nastopu kakor v bitstvu je mož iz stare politične šole, in zdi se, kakor bi bil prišel od prejšnjega rodu k nam, da nas uči, kako močni, hrabri, po-šteni, odločni možje so bili naši dedje, kateri so ustanovili to ljudovlado ter nam zapustili svobodo, katero prevečkrat zlorabimo.“

— („Weriand de Graz.“) Zgodovinsko-rodoslovna razprava. Spisal Davorin Trstenjak. Tako se zove knjiga, katera je pred kratkim izšla ter se dobiva v komisijem založništvu knjigarne Ig. pl. Kleinmayra in Fed. Bamberg v Ljubljani. Cena 50 kr. Za danes omenimo samo, da je vsebina te knjige zelo zanimljiva in priporočamo jo najtopleje; o priliki morda spregovorimo več o njej.

— (Tatu,) kateri je pred kratkim, kakor smo poročali, izvršil na močvirju veliko tatvino, zasačili so uže pazni mestni redarstveniki v Mostah. Našli so pri njem nekatere, najbrže ukradene reči. Izročili so ga sodnji.

— (Požarna kronika.) Poroča se nam: Dne 5. t. m. zažgala je posestnica Katarina Adlešič iz Žunič (okr. črnomaljski) po neprevidnosti leseno klet in hlev; ogenj je oboje upepelil. Škode je 120 gld.; posestnica ni bila zavarovana.

— (Umrl) je Pragi, kakor se nam od tam poroča, slavni in zaslužni umetnik, slikar Peter Maixner. Pokojnik je bil dolgoleten urednik ilustrovanega oddelka leposlovnemu listu „Kvety“.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 15. novembra. „Morningpost“ poroča iz Dongole z dne 14. t. m., da je Wolsey dobil od Gordona pismo z dne 4. t. m., v katerem potrjuje umor Stewarta Koverja in francoskega konzula ter naznanja, da se še lahko brani ter da se bode še obdržal.

Dunaj, 14. novembra. Slavni zoolog doktor Alfred Brehm je umrl v Reuthendorfu pri Geri.

Hanau, 14. novembra. V bližini koldvora trčila sta popoldne dva vlaka vkup. Petnajst oseb je baje mrtvih in mnogo ranjenih.

Pariz, 14. novembra. Od polnoči do 6. ure zvečer je umrlo za kolero 48 oseb. — Zborniška komisija je zavrgla povišanje carine za uvažanje živine.

Pariz, 14. novembra. Iz Shanghaja se poroča, da so Francozi zasedli Tamsu. Uradnega poročila še ni.

Bruselj, 14. novembra. Poročila nekaterih listov o nastopu kolere v Bruselju se uradno dementirajo.

London, 14. novembra. Anglešk protektorat nad južnim obrežjem Nevoguinejskim se je slovesno proglasil.

Velika novost za Ljubljano.

Le na kratek čas z dovoljenjem visoke c. kr. deželne vlade

v prostoru Šelenburgove ulice št. 6 velika razstava

Jadranskega akvarija

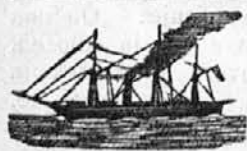
iz Trsta. (125) 3—2

Morska čuda

najbogatejša zbirka živih pomorskih živalij v njih življu.

Ustopenina 30 kr., vojaki 20 kr., deca 15 kr.

Odprto je od 9. ure dopoldne do 9. ure zvečer.

International Line.
Iz TRSTA direktno
v NEW-YORK.

Vélíki parniki prvega razreda te črte plujejo redno v New-York in prevzemljejo naklad in potnike po najnižjih cenah in v najboljši oskrbovanje.

V New-York — Odhod iz Trsta.

Parnik „Bracada“ 3300 ton okoli 12. novembra.
„Surrey“ 4200 „ „ 30.

Popotniška kajuta 200 gld. — medkröv 60 gld.

Zaradi potovanja blagovoli naj se oglasi pri

J. Terkuile

glavni agent za prevóz čez morje.

Via dell' Arsenalé št. 13, Teatro Comunale, Trst.

Zaradi naklada pri Emilianu d'Ant. Poglayen-u, glavnem agentu. (115) 10—6

A. Mayerjeva
trgovina
piva

v steklenicah v Ljubljani
priporoča izborno

marono pivo

iz pivovarne bratov Koslerjev

v zabojčkih po 25 in 50 steklenic.

Cena $\frac{7}{10}$ lit. steklenici . . . 16 kr.
„ $\frac{3}{10}$ „ „ „ „ . . . 12 „

Zabojčki in steklenice franco nazaj ali se pa najceneje vračunavajo. (66) 13

Pri južnem kolodvoru: Holzappel, krošnjar, z Dunaja. — Apter, krošnjar, iz Tarnowa. — Watzek, zasebnik, iz Linca.

Umrlj so:

Dne 12. novembra. Fran Gnesda, upok. c. kr. profesor in duhovnik, 62 l., Dunajska cesta št. 2, nadha.

V civilni bolnici:

Dne 13. novembra. Marija Babnik, gostinja, 69 l., vnetje trebušnice.

Tujci.

Dne 13. novembra.

Pri Maliči: Deisch, Grüner, Hoenicke in Welley, trgovalci, z Dunaja. — Schmidt, trgovec, iz Steyra.

Pri Slonu: Princ Polignac z obitelji iz Pariza. — Murscheit, c. kr. lieutenant, iz Trsta. — Faulcker, zasebnik, iz Pulja. — Jellenc, trgovec, sestro iz Karlova. — Vitez Gspan, c. kr. nadporočnik, iz Krškega.

Meteorološko poročilo.

Stanje baro- metra v mm	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mo- krina v mm
744.10	0.6	szpd. sl.	obl.	0.00
744.22	3.0	vzh. m.	„	„
744.66	1.0	svzh. sl.	js.	„
Čas opazovanja	7. zjutraj			
	2. pop.			
	9. zvečer			
Dan	14. nov.			

Ravnokar nam je došel:
Najnovejši pisalni koledár
za
odvetnike in beležnike
za navadno leto 1885.
Cena gold. 1,20, franko po pošti gold. 1,30.
Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Balzam zoper ozeblino
od dr. Marinelleja
izdeluje G. Piccoli, lekarničar „pri angelji“, Ljubljana, Dunajska cesta.
Najboljše in najsigurniše osvedočeno sredstvo zoper ozeblino. (109) 15—2
Steklenica s kopelišnim praškom 80 kr.

J. pl. Trnkóczy, lekar pri „pri zlatem samorogu“
priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem
Marijaceljske kapljice
za želodec,

kterim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten vspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezní na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. — 1 Sklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. **Svarilo!** Opozarjamo, da se tiste **istinite Marijaceljske kapljice** dobivajo samo v lekarni pri „Samorogu“ zraven rotovža na Mestnem trgu v Ljubljani pri J. pl. Trnkóczy-ju. Razpošiljava se le jeden tucat.

Brez te **varstvene znamke**, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot **ponarejeno**.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču

je odločno najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu ter živcih, otekline, otrpele ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganju, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvetu zoper trganje po dr. Maliču“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Zahvala.

(116) 9—3

Gospodu pl. Trnkóczy-ju, lekarju v Ljubljani. Moja mati so na protinski bolezní na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezvspešno rabili. Ko je pa bolezen čimdalje hujša prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res imel je **úduvit vspeh**, da so se po kratkej rabi **oprostili mučnih bolečin**. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednekej bolezní priporočam. Vašej blagorodnosti pa izrekam naj-prisrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani Fran Jug, posestnik v Smarjii pri Celji.

Planinski zeliščni sirop kranjski, izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno olje
najboljše vrste, izborno zoper bramore, pljučnico, kožne izpustke in bezgavne otekline. 1 steklenica 60 kr.

Salicilna ustna voda,

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v skatljah á 21 kr.; jeden zavoj s 6. skatljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila iz dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „Samorogu“
Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.